

๓๐ นาฬิกาปากนึ่ง
 ด้ถ่านที่ตดองเป็นของไทย
 เป็นเนินทบระโดปหล่นอยู่ก้นหน้า
 มีทั้งส้มมะจุถูกดำไย
 อดด้ถ่านถนหม่มมรรน
 ชารน้ำใส่โหลหล่งอยู่น่องเนื่อง
 เมื่อรถจอดเราก็ดอดสายตาด้อง
 ด้หังกระตือบบังกาโตดตหล่นไป
 ด้ด้ ด้ ด้
 ทนช้อตอนามเขตคามน
 จากหลืบผาโหลบ่ามาในคม
 “ชัยปราการ” จำขอตาก่อน
 ด้โวกาศข้างหน้าถายงมี
 นิราศที่คณาจรชอคอนเรือ
 เรากดบมาอ่อนเพี้ยระเหี้ยกาย
 ผิดพล่งที่แห่งใดอย่าได้ค่อน
 ด้ต้องชุดดินด้ดำอยู่รำไป

ด้เนินสูงเบองหน้าภูผาใหญ่
 แหกอยู่ไต่ไม่ต้องด้เบียดบาย
 ด้ทงคนชาพิชทงมวดถวนมากหลาย
 ถัดออกไปไว้ถ้วร่วนเนื่อง
 ด้ทปุ่นพญาอ่อนพอนเขี้ยวเห็ดอง
 ด้ผ่านพันเพื่องระหัดหน้าทำกันไว้
 บ้านพักของเจ้าหน้าท่มมากหลาย
 ด้แม่นผู้ใดพานพบด้บอารมณ์
 ด้นำพอร่อนร่นช่านผดม
 คนนิยมเอาอาบกายด้บายด้
 ด้แดดอ่อนอ่อนรอนแดงด้รู้ยศร์
 ด้สุดแดนที่ด้มได้ไครกถากราย
 ด้ถ้วจะเปิดองอักษรด้นทรหลาย
 ด้ถึงกบายนควันด้บตบด้เหลี่ยมไพร
 ด้นถักอักษรบริญญาที่หาไม่
 ด้โปรดเห็นใจกตกรอ่อนภูมิเอย

สมัย อุ่นใจ

คิด	ด้ทงฟารุมเพาะเลี้ยง	ด้พิชลัตว์
ง่าย	ด้อย่างปอกเปลือกกัก	ด้แก่นกล้วย
ทำ	ด้เข้ายะ! ด้ย่งชะมด	ด้ทุนหมด
ยาก	ด้อย่างชุดดินด้้วย	ด้เล็ดมีอ

“ศิษย์เก่า”